

DECIZIE AMÂNATĂ

După Summitul NATO și bilaterala de la Soci, preocupările Administrației Bush au trecut, firesc, din zona perspectivei globale în realitatea imediată. Și cum în campania electorală, este haltă de refacere, înaintea „bătăliei” pentru Pennsylvania, atenția opiniei publice trebuia (re)comutată pe unul dintre cele mai disputate subiecte naționale: retragerea trupelor americane din Irak. Asta s-a și întâmplat, pe fundalul audierilor și dezbaterilor din Congres, a discursului Președintelui Bush din 10 aprilie și a evoluției efective a situației din teren. Miza discuțiilor este dublă. Pe de o parte, acceptarea strategiei asupra reducerii efectivelor. Pe de altă parte, aprobarea finanțării care ar putea să o și susțină. Calendarul până la 31 iulie 2008 vizează retragerea a circa 20.000 de militari din cei 160.000 existenți, adică a celor cinci brigăzi care au suplimentat efectivele în 2007.

Audierea generalului David Petraeus în comisiile Congresului a confirmat așteptările. Comandantul trupelor din Irak este privit în continuare nu doar ca un factor decisiv în suplimentarea efectivelor – așa-numita strategie de tip *surge* –, ci și ca exponent direct al continuării, fie și limitate a războiului din Irak. Chiar înaintea președintelui Bush. Și pentru că este o personalitate greu de combătut, din moment ce argumentele pe care își sprijină afirmațiile sunt cele ale unui profesionist desăvârșit. Oricum, dincolo de reacțiile afective, dincolo de analizele care vor urma, este cert că schimbarea drastică a politicii americane în Irak nu este posibilă. Cel puțin în acest an. Este adevărat, Democrații controlează atât Senatul, cât și Camera Reprezentanților. Cu toate acestea, dintre căile care le sunt accesibile, șanse de reușită ar putea avea doar invocarea altor priorități, pentru a restricționa cererea de suplimentare a finanțării înaintate de Pentagon (102,5 miliarde dolari) și impunerea unui calendar aproximativ al retragerii, unul detaliat fiind de neconceput pentru Casa Albă.

Motivele care fac improbabilă schimbarea de curs sunt multiple. În primul rând pentru că opinia publică este în egală măsură ostilă continuării războiului și îndecisă asupra soluțiilor realiste de a-l încheia. Apoi, pentru că, în

plină campanie electorală, discuțiile asupra retragerii par a fi de preferat deciziei în sine. Dar și pentru că „argumentul” Petraeus este promovat și susținut chiar de Administrație, aceasta lăsând în seama generalilor (a acelor din Irak, însă) responsabilitatea deciziei. Firesc, din moment ce ei ar fi (chiar sunt) cei mai în măsură să cunoască realitatea. În sfârșit, pentru că, până în acest moment, strategia *surge* chiar a fost o reușită. De necontestat.

În acest context, schimbarea invocată poate fi privită fie ca oportunitate (cazul celor care au susținut cândva angajarea militară în Irak, iar acum o critică), fie ca lipsă de orizont și curaj politic, într-o chestiune de siguranță națională, mai presus de interesul politic imediat, ambele atitudini fiind detestate de un electorat extrem de sensibil când vine vorba de loialitate și soarta țării. Nimic altceva decât normalitate sau, detaliind, sănătate morală la nivelul națiunii.

Dincolo de toate acestea, dreptate are însă și Nancy Pelosi, lidera Democraților din Camera Reprezentanților: „Pentru a da un nou curs Americii, ne trebuie o altă direcție în Irak”. Dar și fostul secretar de stat, Colin Powell, care afirmă că viitorul președinte va trebui să reevalueze realitatea (cu măsură însă), pentru că Statele Unite nu mai pot continua să fie

angajate la nivelul actual, concomitent în Irak și Afganistan: „Oricare va fi acesta, reducerea de efective va continua, dar asta nu va însemna că într-o bună zi ne vom retrage pur și simplu, cu totul de acolo”. În acest sens, este clar că decizia referitoare la Irak va fi undeva spre centrul spectrului de opțiuni oferit în campania electorală, și nu spre limitele acestuia, sugerate de John McCain, care dorește continuarea cursului actual, până la victorie, și de cei doi candidați democrați la nominalizare,

Hillary Clinton și Barack Obama, care promit să retragă câte o brigadă în fiecare lună.

Revenind la depoziția generalului Petraeus, apreciat și aplaudat pentru implementarea cu succes a noii strategii în Irak, și el sublinia dificultatea sarcinii viitorului președinte, pentru că, pe de o parte, prezența trupelor americane în Irak depășește cu mult cadrul angajării în operații exclusiv militare și, pe de altă parte, nivelul optim al efectivelor americane nu poate fi prestabil. Cel puțin atât timp cât în Irak guvernarea lasă de dorit, iar forțele naționale de securitate sunt inadecvate teatrelor de operații, sub aspectul calității actului de comandă, al

dotării și instruirii. Conrad Crane, directorul Institutului de Istorie Militară, din cadrul Forțelor Terestre, sintetiza astfel situația: „Declanșarea și oprirea războiului sunt chestiuni diferite. Dacă războiul nu trebuia declanșat nu înseamnă că trebuie să îl oprim oricum și oricând”. Poziție susținută și de Robert Scales Jr., fost comandant al Colegiului de Război al Forțelor Terestre: „Indiferent de strategie și de numele viitorului președinte, ne vom retrage din Irak doar în funcție de condițiile din teren”. Sau de Timothy Lomperis, fost ofițer de informații, acum la St. Louis University, ale cărui cuvinte par o sentință: „Nu putem să ne conformăm întru totul dorinței electoratului. Discuția pe tema retragerii devine uneori de-a dreptul naivă. Este adevărat,

partener, cu o economie în creștere și un sistem politic democratic, în care sunniții, šiții și kurzii vor trăi și lucra împreună pentru binele țării lor. Abia așa, va fi în siguranță și poporul american”. Dintr-odată, datele problemei par altele.

Schimbare strategică majoră? Se pare că nu. Formulată explicit de președintele Bush, expresia este evitată atât de generalul Petraeus, cât și de Ryan Crocker, ambasadorul Statelor Unite în Irak. Acesta evaluează mai circumspect viitorul: „Speranțele pentru a continua și în toamnă reducerea efectivelor depind de condițiile din teren”. De aici, și reticențele. Oricum, retragerea planificată până în vară va fi respectată. Apoi...? Cu siguranță, va fi necesară o perioadă de consolidare și evaluare a consecințelor acesteia. Poate nu doar 45 de zile, cât consideră necesar generalul Petraeus.

Fără a fi majoră și fără a viza strategia retragerii, schimbarea există totuși. Este evidentă dinamică pozitivă a situației din Irak, sub toate aspectele ei: eficiența trupelor americane, reducerea violențelor, izolarea grupărilor al-Qaeda, diminuarea conflictelor interetnice, creșterea economică, semnele de stabilitate politică, inclusiv tendințele de reconciliere națională, angajarea forțelor de securitate irakiene în operații independente. Până și ieșirea dintr-o izolare impusă de împrejurări, dar și autoimpusă, față de vecini și comunitatea internațională. Ajungând însă la această tendință pozitivă, vizibilă dincolo de optimism sau pesimism, trebuie să remarcăm o altă evidență. „Progresele sunt frustrant de lente”, după cum afirma ambasadorul Crocker. Panta acestei evoluții are valori atât de mici încât, mai mult ca sigur, retragerea va fi lăsată în seama viitorului președinte. Și predicția poate fi continuată fără teama că ne angajăm pe un teren minat. Indiferent de partidul care va câștiga alegerile prezidențiale, indiferent de numele viitorului președinte, decizia retragerii va fi greu de luat. Mai ales cea bună. Mai greu decât este discutată în aceste zile, sub aspectul necesității stringente sau ca subiect major al disputelor, fie ele în Congres, în campania electorală sau în cercurile de specialiști.

noi am ales momentul începerii războiului. Dar ar fi o greșeală de neiertat să credem că îl putem și opri la dorința noastră”. Și discuția ar putea continua. Dincolo de conotațiile militare și evidentele lor conexiuni și consecințe, nu trebuie să uităm ce afirma președintele Bush în discursul amintit: „Obiectivul nostru în perioada următoare este să fim alături de guvernul irakian, în fața unor opțiuni dificile și în momentele în care va prelua responsabilitățile legate de asigurarea securității și propriului viitor... În felul acesta, America va câștiga un nou

Pagină realizată de Mihail RICINSCHI

Pulsul geostrategic

În seara zilei de 27 martie, la Hotelul Hilton, din București, s-a marcat împlinirea unui an de la prima apariție a publicației „Pulsul strategic”.

Au fost prezenți reprezentanți ai structurilor centrale ale apărării și securității naționale, ai instituțiilor de știință și cultură, ai presei.

Bilanțul realizărilor pe ultimul an a fost prezentat de directorul general Corneliu Pivariu, membru al Institutului Internațional de Studii Strategice, cu sediul la Londra. Publicația amintită este prima din România, destinată evaluării și prognozei evoluțiilor geopolitice mondiale, cu accent pe regiunea Orientului Mijlociu. În primul an al existenței sale, „Pulsul strategic” a pus la dispoziția cititorilor peste 600 de pagini de analize și informații, în

reviste și suplimente gratuite ale acestora, alte 3.300 de pagini fiind oferite direct beneficiarilor, sub forma a 60 de studii. Pentru redactarea acestora, au fost accesate, cotidian sau periodic, peste 1.400 de surse deschise, de pe toate continentele, în arabă, engleză, franceză, germană, portugheză, română și rusă.

Ca preocupări de viitor, au fost amintite: ● participarea la reuniuni internaționale cu tematică militară și de securitate, privind Orientul Mijlociu și zona extinsă a Mării Negre; ● organizarea de cursuri pentru pregătirea și atestarea specialiștilor în culegerea de informații din surse deschise; ● creșterea audienței naționale și internaționale; ● dezvoltarea activităților de consultanță; ● organizarea în România a unui simpozion cu participare internațională, pe următoarele domenii: ● Geopolitica Orientului Mijlociu; ● Situația geopolitică în zona extinsă a Mării Negre; ● Serviciile de informații în secolul XXI; ● organizarea unui concurs cu premii, pentru tinerii analiști de geopolitică, ce va fi finalizat în martie 2009, cu ocazia aniversării a doi ani de la apariția buletinului „Pulsul strategic”.

CONCURS PENTRU TINERI ANALIȘTI DE GEOPOLITICĂ

Cu ocazia împlinirii unui an de la apariția Buletinului *Pulsul Geostrategic* lansează concursul cu premii pentru tineri analiști geopolitici, în următoarele condiții:

Vârsta maximă a participanților: 40 de ani.

Temele geopolitice la alegere: ● Resursele energetice mondiale și geopolitică ● Conflictele până în 2020 ● Evoluții în Orientul Mijlociu până în 2025 ● Evoluții ale principalilor actori mondiali în următorul deceniu: SUA, Uniunea Europeană, Rusia, China, tigrii asiatici și relațiile dintre acestea ● Serviciile de informații în secolul XXI ● Globalizarea și lumea unipolară ● Recrudescența fundamentalismelor și impactul acestora asupra securității regionale și internaționale a lumii contemporane ● Alianțele politico-militare și economice regionale contemporane. Strategii și perspective ● Dialogul intercultural și interreligios ca factor de comunicare globală.

Numărul minim de materiale pentru un participant: patru (din una sau mai multe din temele menționate mai sus), cu mărimea minimum șapte-opt pagini text A4 fiecare, la care pot fi anexate tabele, scheme și hărți.

Perioada concursului: 1 iunie 2008-15 martie 2009.

Alte condiții.

Materialele vor fi redactate și expediate în format electronic, în limba română și într-una din limbile de largă circulație cunoscute de participant (engleză, franceză, rusă, italiană, germană, spaniolă, arabă, chineză).

Materialele care participă la concurs să nu mai fi fost publicate sau puse în circuitul public într-o altă formă

(reuniuni, conferințe, mese rotunde etc.) sau să fi participat la alte concursuri.

La trimiterea primului material, participantul va atașa un CV complet, împreună cu o fotografie personală digitală (rezoluție – minimum 300 dpi), pentru a putea fi inserată în materialul al cărui autor este.

Datele-limită de expediere a materialelor; 15 iunie, 15 august, 15 noiembrie, 15 februarie; materialele vor fi trimise pe adresa de mail: office@ingepo.ro, cu mențiunea: *Pentru concurs*.

Materialele selecționate pentru concurs vor fi publicate în suplimente speciale ale *Pulsului Geostrategic*, la datele de 20 iunie, 20 septembrie, 5 decembrie 2008 și 5 martie 2009, participanții selecționați primind gratuit un exemplar al suplimentului în care a fost publicat materialul al cărui autor este.

Câștigătorii vor fi anunțați în scris asupra premiilor obținute. Festivitatea de premiere va fi publică, concomitent cu marcarea a doi ani de la apariția *Pulsului Geostrategic*, la sfârșitul lunii martie 2009, data, timpul și locul urmând a fi anunțate din timp.

Premii:

Premiul I: 3.000 RON

Premiul II: 2.500 RON

Premiul III: 2.000 RON

Mențiune: 500 RON și un abonament gratuit la *Pulsul Geostrategic* pe un an (valoare: 1.164 RON).

Pentru orice alte detalii suplimentare sau eventuale clarificări, adresați-vă prin mail, la office@ingepo.ro, sau la tel.: 0268/47.00.70, fax: 0268/47.00.76.